

„Obráť sa s dôverou na Pannu Máriu.“

Keď cítiš, že máš vyschnuté srdce a nevieš, čo máš povedať, obráť sa s dôverou na Pannu Máriu. Povedz jej: „Moja nepoškvrnená Matka, oroduj za mňa!“ Keď ju budeš vzývať s vierou, Ona ti umožní – aj pri takejto vyprahnutosti – pocítiť Božiu blízkosť. (Brázda, 695)

16. máj

Pohliadnime teraz na jeho blahoslavenú Matku, ktorá je aj Matkou našou. Na Kalvárii, pod

krížom sa modlí. Jej postoj nie je ničím novým, konala tak vždy, zatiaľ čo si robila svoju prácu a starala sa o domácnosť. Popritom ako sa zaujímal o pozemské záležitosti, bola neustále v Božej prítomnosti. Kristus, *perfectus Deus, perfectus homo* chcel, aby aj jeho Matka, najdokonalejšie zo všetkých stvorení, milosti plná, nás utvrdzovala v úsilí neprestajne pozdvihovať náš pohľad k Bohu. Spomeňte si na zvestovanie: archanjel zostúpil na zem, aby Márii oznámil Božie posolstvo – že sa stane Božou Matkou – a našiel ju sústredenú v modlitbe. Mária je úplne pohrúžená v Pánovi, keď ju Gabriel zdraví: „*Zdravas', milosti plná, Pán s tebou.*“ Niekoľko dní nato prepuká v radostný Magnifikat – mariánsky hymnus, ktorý nám dal Duch Svätý prostredníctvom verného sv. Lukáša a ktorý je plodom jej každodenného rozhovoru s Bohom.

Naša Matka Mária dlho zvykla uvažovať nad slovami svätých starozákonných mužov a žien očakávajúcich Spasiteľa a nad udalosťami z ich života. Obdivovala to množstvo zázrakov a nesmierne Božie milosrdenstvo voči jeho často tak nevďačnému ľudu. Keď si plne uvedomila tú neustále sa obnovujúcu nehu nebies, z jej nepoškvrneného srdca vytryskol príval citu: „*Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.*“ Od tejto dobrej Matky sa učili jej deti, prví kresťania, a takisto i my sa môžeme a máme od nej učiť. (Boží priatelia, 241)